

- e) podobnosti a odlišnosti medzi FOBT a hracími automatmi upravenými podľa časti III, čo sa týka interakcie, ktorá môže vzniknúť medzi hráčom a prístrojom;
- f) či sú alebo nie sú záležitosti, na ktoré sa odvoláva vyššie, známe väčšine hráčov, ktorí hrajú na prístrojoch, alebo či ich zohľadňujú ako relevantné alebo dôležité;
- g) či rozdielne zaobchádzanie na účely DPH je odôvodnené niektorou z vyššie uvedených záležitostí?

3. V situácii, v ktorej členský štát, pri výkone svojej diskrečnej právomoci podľa článku 13B písm. f) šiestej smernice o DPH, oslobodil od dane hazardné hry, ale podriadil DPH definovanú skupinu prístrojov používaných na hazardné hry:

- a) môže sa členský štát odvolávať v zásade na obranu spočívajúcu v náležitej starostlivosti vo vzťahu k situácii, keď bola zásada daňovej neutrality porušená týmto členským štátom; a
- b) ak je odpoveď na otázku a) „kladná“, aké faktory sú relevantné na stanovenie toho, či je alebo nie je členský štát oprávnený odvolávať sa na takúto obranu?

(¹) Smernica 77/388/EHS: Šiesta smernica Rady zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) 28. mája 2010 — Trestné konanie proti Gheorghovi Kitovi

(Vec C-264/10)

(2010/C 209/41)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastník konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Gheorghe Kita

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 5 bod 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV (¹) z 13. júna 2002 vykladať tak, že návrat (odovzdanie) odsúdenej osoby, pôvodne vydanej na základe európskeho zatykača na účely trestného stíhania do štátu, ktorého je občanom, je možný aj bez jej súhlasu, ktorý je podmienkou odovzdania podľa Dohovoru o odovzdávaní odsúdených osôb?

(¹) Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34).

Žaloba podaná 2. júna 2010 — Európska komisia/Česká republika

(Vec C-276/10)

(2010/C 209/42)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: S. Pardo Quintillán, L. Jelínek, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Česká republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Česká republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/118/ES (¹) z 12. decembra 2006 o ochrane podzemných vôd pred znečistením a zhoršením kvality alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

— zaviazat Českú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho práva uplynula 16. januára 2009.

(¹) Ú. v. EÚ L 372, s. 19.